

**FORSTSTYRELSENS BESLUT
MH 1404/2022**

Angående de områdesvisa kvoterna för jakt på samernas hembygdsområde i kommunerna Enontekis, Enare och Utsjoki samt Lapplands renbeteslags område i Sodankylä kommun 1.6.2022–31.7.2025.

Givet i Uleåborg 12.4.2022

Beslut

Forststyrelsen har fastställts följande områdesvisa kvoter för jakt på statliga mark- och vattenområden som förvaltas av Forststyrelsen. Detta beslut upphäver det tidigare beslutet nr 1568/2019. De fastställda kvoterna ska iakttas vid beviljande av tillstånd och annat meddelande av jakträtt.

Tillståndskvoterna för jakt på småvilt i Enontekis, Enare och Utsjoki kommuner samt i Lapplands renbeteslags område i Sodankylä kommun under tiden 1.6.2022–31.7.2025:

Sodankylä (Lapplands renbeteslag)

Före och efter hönsfågelsäsongen är högst 130 tillstånd/dygn i kraft samtidigt. Under hönsfågeljakten är högst 70 tillstånd/dygn i kraft samtidigt för hönsfågel och högst 60 tillstånd/dygn för småvilt, där rätten att jaga hönsfågel inte ingår. Maximalt är i genomsnitt 0,6 tillstånd per dygn/1 000 ha i kraft.

Enare (Tillståndsområdena 1606 Vätsäri, 1610 Hammastunturi, 1611 Kuttura och 1612 Tsarmitunturi)

Under hönsfågeljakten är högst 60 tillstånd/dygn per tillståndsområde i kraft samtidigt för hönsfågel. Maximalt är i genomsnitt 0,5 tillstånd per dygn/1 000 ha i kraft.

Enontekis, Utsjoki och Enare (Tillståndsområdena 1605 Näätämo, 1606 Kaamanen, 1608 Muotkatunturi, 1609 Angeli)

Under jakten på ripa är jakttrycket högst 1 jaktdygn/km². När ripbeståndet är bra kan dock jakttrycket vara högst 1,5 jaktdygn/km², med beaktande av att det genomsnittliga antalet jägare per dag under 10 dagar inte får överskrida gränsvärdet 1 jägare/1 500 ha. När ripbeståndet är litet kan jakttrycket vara högst 0,5 jaktdygn/km².

Utöver de ovan nämnda regionala kvoterna kan småviltstillstånd som inte inkluderar hönsfågel säljas under hönsfågeljaksäsongen. Antalet tillstånd får inte överstiga 20 procent av den områdesvisa tillståndskvoten för hönsfågel.

Före och efter hönsfågelsäsongen kan det högsta antalet tillstånd som är i kraft samtidigt vara:

- 190 tillstånd/dygn i Enontekis
- 420 tillstånd/dygn i Enare
- 230 tillstånd/dygn i Utsjoki

I hela området:

Innan den årliga tillståndskvoten dimensioneras och beslutet om de viltarter som kan jagas med jakttillstånd fattas ska områdets viltvårdsföreningar och Finlands viltcentral höras.

Jakt på älg och björn

Områdeslicenserna för älgjakt i området som omfattas av 8 § i jaktlagen avgörs utifrån lokala förhållanden, säkerhetsaspekter och årliga överläggningar med viltvårdsföreningarna. Om fler än ett lag jagar inom samma licensområde ska det i regel finnas minst 80–160 ha/jägare. För att möjliggöra ändamålsenliga jaktarrangemang kan ett lägre minimivärde användas vid behov. För att bevilja flera områdeslicenser för älg i samma område ska det finnas minst 1 000 ha jaktareal/jaktlag. Ett större antal hektar per jägare och sällskap än den fastställda kvoten kan vid behov användas t.ex. i sådana jaktområden där vägnätet är glest. I jaktområden med omfattande vägnät är jakttrycket jämnare och jakten kan koncentreras till olika delar av området för att undvika trängsel.

Om majoriteten av skyttarna i ansökan har sin hemort i en sådan kommun där de enligt 8 § i jaktlagen har rätt att jaga på statens områden, strävar man efter att i första hand skicka ansökan om områdestillstånd till kommunen i fråga, om det i den kommunen finns tillräckligt med statlig mark i förhållande till antalet lokala jägare.

Den maximala kvoten för jakt på björn är 1 licens/1 500 ha.

Motivering

Vid beredningen av detta kvotbeslut har förhandling med sametinget genomförts den 17 februari 2022. Enligt 9 § i sametingslagen (974/1995) ska Forststyrelsen förhandla med sametinget om alla vittsyftande och viktiga åtgärder, som på ett direkt och särskilt sätt kan inverka på bland annat samernas kultur eller deras ställning som ett urfolk. Ett utlåtande om utkastet till kvotbeslut har dessutom begärts av skoltarnas byastämma och skoltråden 24. Februari 2022 (Skoltlagen 253/1992, 56 §).

Vid beredningen av kvotbeslutet hördes dessutom delegationerna för samernas hembygdsområde: delegationen för Enontekis den 21 februari 2022, delegationen för Utsjoki den 23 februari 2022 och delegationen för Enare den 24 februari 2022 (39 § i lagen om Forststyrelsen). Delegationerna granskar dessutom årligen genomförandet av jakten i samernas hembygdsområde och behandlar centrala frågor som delegationens intressentgrupper anser nödvändiga att beakta i myndigheternas årliga områdesvisa planering av jakten.

Forststyrelsen erbjuder jaktmöjligheter på statens mark. Om tillstånden inte räcker för alla, ges medborgare som inte annars har skäligena möjligheter till jakt företräde (45 § och 46 § i jaktlagen).

När jaktmöjligheterna fördelas inom samernas hembygdsområde ska dessutom kommuninvånarnas fria jakträtt på statens marker enligt 8 § i jaktlagen beaktas som ett specialvillkor.

Jakt och i synnerhet snarfångst av ripa hör också till samernas traditionella kultur. Syftet med detta beslut är att kvotera jakten så att den är ekologiskt och socialt hållbar samt att ovan nämnda specialrättigheter tryggas. Den till samekulturen knutna renskötsel beaktas i samband med planeringen av tillståndsjakten och i direktiven som regionala, kvantitativa begränsningar eller som begränsningar inskrivna i tillståndsvillkoren.

Detta kvotbeslut gäller tre jaktsäsonger och upphör den 31 juli 2025. Tre år bedöms vara en period av sådan längd att det under perioden inte hinner ske sådana förändringar i samhället som kan påverka principerna för kvoteringen.

Om ett viltbestånd är hotat, kan jakten på viltarten i fråga förbjudas enligt 38 § i jaktlagen genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet för en begränsad tid inom hela eller en del av det område där arten förekommer. Dessa begränsningar eller förbud berör alla jägare.

Hönsfågelbestånden

Uppföljningen av hönsfågelbestånden i Finland sker huvudsakligen med hjälp av Naturresursinstitutets (Luke) villtriangelinventeringar. Utöver triangelinventeringarna infördes 2008 en ny metod för uppföljning av ripbestånden i Övre Lappland, linjeinventering med hjälp av stående fågelhundar, som baseras på ett observationsmaterial som i början av augusti varje år samlas in från nästan 200 linjeinventeringar och en sträcka på cirka 800 km. Motsvarande metod används i Norge och Sverige, där den har visat sig vara mycket väl lämpad för att följa upp ripbeståndet i fjällområdena. Enligt resultaten av beräkningarna är riptätheten och variationerna i ripbeståndet mycket lika särskilt i Finnmark i Norge och i Övre Lappland i Finland år efter år (bild 1). Av detta kan man dra slutsatsen att jakten i storområdet inte har varit en central faktor som påverkat ripstammens tillstånd.

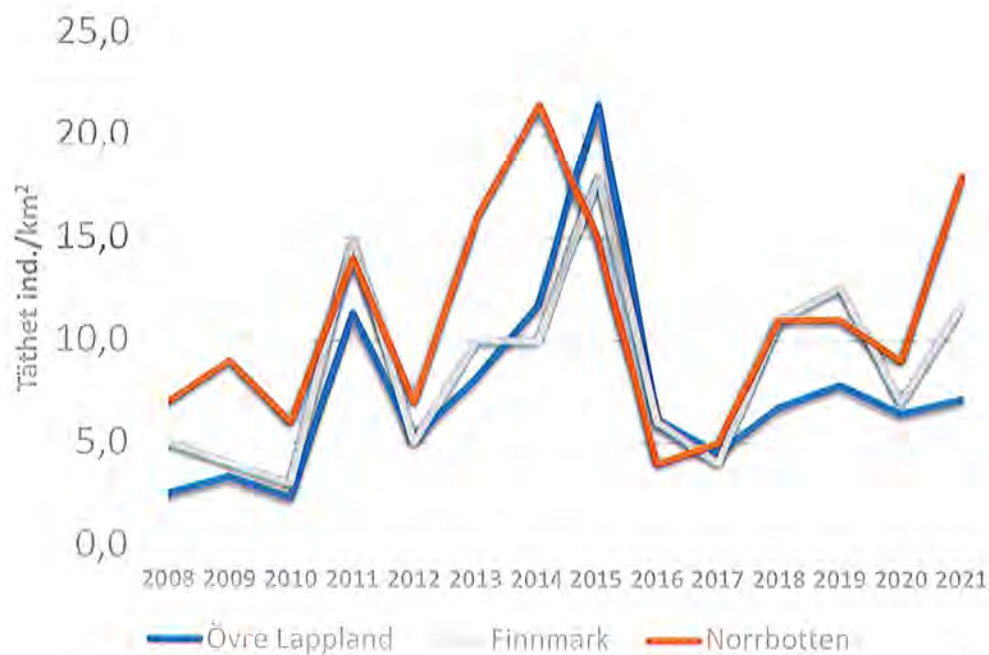

Bild 1. Riptätheten i Övre Lappland, Norrbotten och Finnmark 2008–2021. Källor: Naturresursinstitutet, Maria-Hörnells Willebrand (Inland Norway university of applied sciences.) och Einar Asbjørnsen (Finnmarkseiendommen).

Efter de svaga ripåren 2008–2010 började ripbeståndet i Övre Lappland växa från och med 2011 och nådde sin topp 2015, då den genomsnittliga riptätheten var cirka fyra gånger större ($21,5 \text{ ripor/km}^2$) jämfört med 2012 ($5,2 \text{ ripor/km}^2$) (Paasivaara, A., Helle, P. & Katajamaa, J. 2015). En likadan topp konstaterades också i Finnmark samma år och redan ett år tidigare i Norrbotten. De rikliga ripbestånden hade då sin förklaring i den utmärkta produktionen av ungar och de täta lämmel- och sorkbestånden i Övre Lappland, som gynnade ripbeståndet i och med att rovdjuren koncentrerade sig på att jaga gnagare. Efter att ha ökat i tre år minskade ripbeståndet i hela norra Skandinavien till medelmåttig eller något lägre nivå 2016 och 2017 på grund av dålig häckning och en kraftig nedgång i lämmel- och sorkbestånden. Ripbeståndet minskade ändå inte lika mycket som åren 2008–2010. År 2018 stärktes ripbeståndet igen till den långvariga genomsnittliga nivån under inventeringsperioden med hjälp av stående fågelhund, där det har hållits de senaste åren. Ett regionalt undantag från detta var ripstammen i Utsjoki som försvagades år 2020 till följd av dålig häckningsframgång. Ripbeståndet i Utsjoki steg dock igen till genomsnittlig nivå följande år (Paasivaara, 2021). Jord- och skogsbruksministeriet har inte ansett det nödvändigt att förkorta jaktsäsongen på ripa i Utsjoki, Enare och Enontekis kommuner efter 2010. Jord- och skogsbruksministeriet har i motiveringspromemoriorna till förordningarna om jaktsäsongen för skogshönsfåglar under de senaste åren konstaterat att jakttrycket på ripa i sin helhet är litet i Övre Lappland, så det har inte funnits ett behov av att begränsa jaktsäsongen.

Ripbestånden i Sodankylä var svaga 2016 och 2017, då ripan hade fredats i Sodankylä och i hela Östra Lappland. Ripbeståndet ökade i Östra Lappland till en medelmåttig nivå 2018, och bl.a. i Sodankylä var jaktsäsongen för ripa en månad

(10.9–10.10) åren 2018–2020. I fjol förlängdes jaktsäsongen för ripa i Sodankylä till slutet av oktober (10.9–31.10.2021).

Bestånden av orre och järpe har varit relativt stabila under de senaste tre åren. Åren 2019–2020 var jaktsäsongen för orre två månader i kommunerna i Övre Lappland (10.9–10.11.2019) och i en del av Lappland (inkl. Sodankylä) tre månader lång. År 2021 förlängdes jaktsäsongen för orre på hösten till tre månader även i Enare kommun. För första gången på flera decennier var det under 2020 och 2021 möjligt att jaga orrtupp i kommunerna i Östra Lappland även under elva dygn i januari (20–31.1), och i januari 2022 under tre veckor (10.1–31.1.2022) i en stor del av Lappland inkl. i Enare kommun. Åren 2019–2020 var jaktsäsongen för järpe två månader i hela Lappland. År 2021 förkortades dock jaktsäsongen på järpe i norra Lappland till en månad.

I Enare har tjäderbestånden under kontrollperioderna de tre senaste åren varit goda och fortsatt växa. I Enontekis har tjäderbestånden hållits stabila under de tre senaste åren och de har varit större än långtidsgenomsnittet. På samma sätt som för orren var jaktsäsongen för tjäder två månader lång i kommunerna i Övre Lappland 2019–2020 (10.9–10.11) och i en del av Lappland (inkl. Sodankylä) tre månader lång. År 2021 förlängdes höstens jaktsäsong för tjäder till tre månader även i Enare kommun, och dessutom var det möjligt att jaga tjädertupp i Enare för första gången i januari 2022 följande år (10–31.1.2022).

Tryggande av jaktens ekologiska och sociala hållbarhet

I detta kvotbeslut används jakttrycket som grund för dimensioneringen av jakten på ripa i fjällområdet. Jakttryckets gränsvärde för hållbarhet uppskattas vara tre (3) jaktdygn/km². Gränsvärdet grundar sig på forskningsrön (Willebrand & Hörnell 2001, Hörnell-Willebrand 2005, Willebrand et al.) och det har använts i regleringen av ripjakt på de svenska statsägda markerna sedan 2006. Ovan nämnda undersökningar har visat att jakttryckets begränsning till tre jaktdygn per kvadratkilometer håller ripans jaktödlighet på en ekologiskt hållbar nivå på under 30 procent per år. De senaste decennierna har jaktuttaget på ripa i Övre Lappland för det mesta hållits under denna nivå, på högst cirka 20 procent. Undantag har varit goda ripår då jakt med snara vanligtvis ökar avsevärt och den totala ripfångstens andel av den beräknade stammen närmar sig gränsvärdet för hållbarhet (30 procent) (Kangas et al. 2006 och Niemi et al. 2009).

Den sammanlagda årliga ripfångsten i kommunerna Enontekis, Enare och Utsjoki har enligt Naturresursinstitutets statistik varierat mellan 4 400 och 36 000 individer under 2008–2020 (bild 2). Den stora variationen återspeglar den för ripan typiska variationen i bestånden i fjällområdet. Tillståndsjaktens andel av den totala fångsten har varierat mellan 15 och 40 procent. Tillståndsjaktens ripfångst har under hela granskningsperioden (2008–2021), med undantag av 2009, motsvarat mindre än 5 procent av ripbeståndet i tillståndsområdena. Tillståndsjaktens jaktuttag har således varit väldigt måttligt. Ortsbornas andel av ripfångsten i Övre Lappland är i genomsnitt cirka 70 procent (Nykänen et al. 2014). Cirka 50 procent av riporna fångas av kommuninvånarna på traditionellt sätt med snara (Korhonen 2004). Det

är bra att notera att Luke använder kalenderår som statistikföringsperiod, varför ripfångsten i januari–mars registreras som följande års fångst. Till exempel torde största delen av fångsten 2016 utgöras av fångsten med snara i början av vintern och inte av fångsten hösten 2016, då ripbeståndet redan hade minskat kraftigt. Ripfångsten i Övre Lappland ökade från år 2017 till 2020 från cirka 15 000 fåglar till cirka 32 500 fåglar. Tillståndsjägarnas fångst har under samma tidsperiod varierat mellan cirka 2 800–6 300 ripor. Den sammanlagda fångsten av övriga hönsfåglar i Övre Lappland steg från år 2017 till år 2020 från 1 400 fåglar till 5 600 fåglar (Naturresursinstitutets statistikdatabas). Ökningen av den totala fångstmängden berodde särskilt på att tjäderfångsten ökade från 1 400 fåglar till 4 300 fåglar under perioden i fråga. Orren och järpen var 2017 fortfarande helt fridlysta i Övre Lappland.

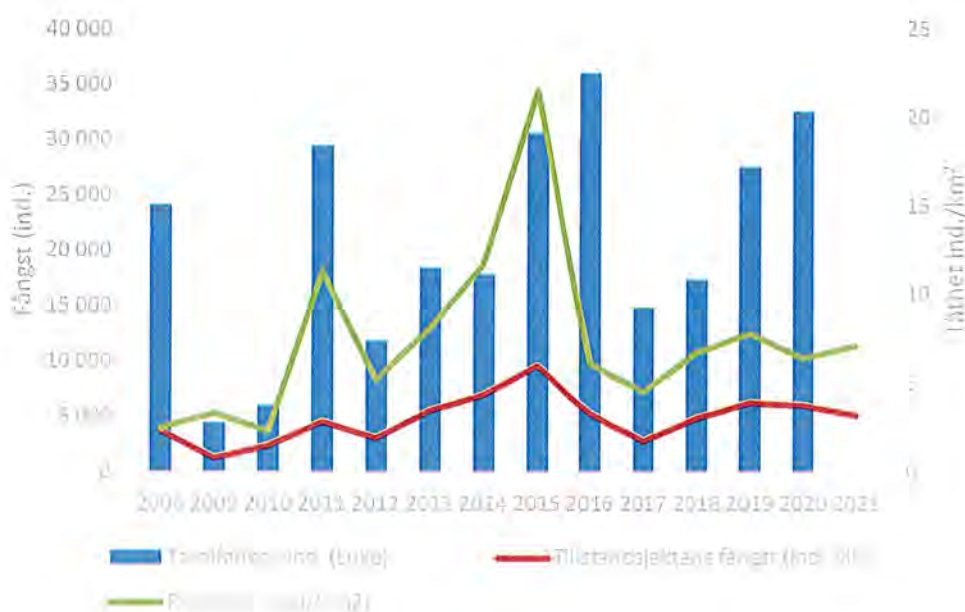

Bild 2. Sammanlagd totalfångst, tillståndsjaktens fångst och riptäthet i kommunerna Enontekis, Enare och Utsjoki 2008–2021.

För att trygga de kommunboende jägarnas andel begränsas antalet tillstånd som säljs årligen till 0,5–1,5 jaktdygn/km². Då överstiger inte den sammanlagda fångsten för kommunmedlemmarna och tillståndsjägarna gränsvärdet för hållbart uttag (30 procent för ripa). I kvotbeslutet begränsas även kommunmedlemmarnas och tillståndsjägarnas sammanlagda antal jägare till ett medeltal på 1 jägare/1 500 ha. Detta gränsvärde grundar sig på tidigare studier om antalet dygn som kommunmedlemmarna använder för jakt på småvilt (t.ex. Kangas 2006, Niemi et al. 2009, Nykänen et al. 2014) samt på erfarenheter från tidigare år och på respons från intressentgrupperna om antalet jägare inom licensområdena. Målet med att begränsa antalet jägare som jagar samtidigt är att hindra alltför intensiv jakt i vissa områden och att beakta renskötseln i hela området.

I detta kvotbeslut har de genomsnittliga kvoterna för jakt på småvilt fastställts för jaktåren 2022–2025. Med småvilttillstånd får jagas hönsfågel, hare, sjöfågel och små rovdjur. I kvotbeslutet finns ett åläggande om att höra områdets

viltvårdsföreningar innan beslut om det slutliga antalet tillstånd och de skogsfågelarter som får jagas med småviltstillstånd fattas.

Tryggande av kvotbeslutets hållbarhet

Försäljningen av tillstånd enligt detta kvotbeslut genomförs årligen i två etapper. En del av kvoten släpps till försäljning i början av juni och en del sparas till den andra försäljningsperioden i slutet av augusti. Genom detta förfarande kan man beakta resultaten från vilttriangel- och linjeräkningarna i juli–augusti och anpassa dem till försäljningen av tillstånd som är en väsentlig del av tryggandet av hållbarheten. Fördelningen av kvoterna mellan den första och andra försäljningsetappen kan variera regionalt. Fördelningen av kvoterna styrs inte genom detta beslut, eftersom dessa arrangemang inte ifrågasätter kommunmedlemmarnas rättigheter eller jaktens ekologiska eller sociala hållbarhet.

Försäljningsperioden i augusti avpassas årligen så att eventuella jaktbegränsningar eller -förbud som fastställs av jord- och skogsbruksministeriet kan beaktas i tillståndsförsäljningen. Om tillstånd har sålts under sommarens försäljningsperiod för en sådan tid och sådant område där jakt på skogshönsfågel förbjuds genom förordning, dras tillstånden in och pengarna som betalats för dem återbetalas.

Forststyrelsen har flera decenniers erfarenhet av dimensioneringen av jakten på statens marker. Planerarna svarar för den årliga dimensioneringen inom ramen för kvotbeslutet. Arbetet genomförs med hjälp av viltplaneringssystemet. Tillståndsplaneringen är områdesspecifik och i dimensioneringen beaktas utöver variationen i hönsfågelstammarna också skogarnas struktur och lämplighet för jakt i området, dess övriga användning (bl.a. för turism och rekreation), utövandet av naturnäringar och renskötsel samt annan markanvändning. De regionala kvoterna definieras separat för varje jaktvårdsförening.

I detta beslut avviker kvoteringen för Lapplands renbeteslags område och fyra tillståndsområden för småvilt i Enare kommun (1605 Näätämo, 1606 Kaamanen, 1608 Muotkatunturi, 1609 Angeli) från de övriga områdena. Lokka och Porttipahta dammar ligger inom området, vilket innebär att jakten på sjöfågel är allmän. Därför har också antalet tillståndsjägare i området före hönsfågelsäsongens början kvoterats då jakten på sjöfågel i praktiken bedrivs. Fastställandet av kvoten för Lapplands renbeteslags område (antalet tillstånd i kraft samtidigt per dygn) grundar sig på undersökningsdata om vilket jakttryck jägarna i genomsnitt orsakar och vilka dess ekologiska och sociala verkningar är. Här har tillämpats resultat av tidigare undersökningar (t.ex. Kangas 2006, Niemi et al. 2009, Nykänen et al. 2014) och kvoteringen motsvarar det förfarande som tillämpas inom statens områden i övriga delar av Finland.

Vid planeringen och dimensioneringen av jakten beaktas även den sociala hållbarheten. Med detta avses frågan om hur många jägare det går att placera i ett område utan att de stör varandra eller andra som rör sig i naturen. Denna dimensionering grundar sig på respons som erhållits under årens lopp om jakt som bedrivits vid olika tätheter. Dimensioneringen av den sociala hållbarheten är alltså empirisk och utförs områdesvis.

Beaktandet av renskötseln, som är en väsentlig del av samekulturen, vid planeringen av dimensioneringen av tillståndsjakten är en central fråga vid bedömningen av den sociala hållbarheten. Vid de överläggningar som föregick beredningen av kvotbeslutet har man speciellt skärskådat problemen mellan tillståndsjakten och renskötseln. Detta har beaktats i styrningen av jaktkunder där även företrädare för renbeteslagen själva deltar. Man försöker även beakta de frågor som sametinget framfört vid planeringen av hur jakten genomförs i praktiken.

Målet för dimensioneringen av älgjakten i kvotbeslutet är att förebygga ett alltför stort antal överlappande tillstånd i området. Ett för stort antal jaktlag och jägare inom ett jakttillståndsområde kan utgöra en säkerhetsrisk. Den fastställda kvoten 80–160 ha statlig mark/jägare är ett enhetligt kalkylmässigt minimum som fastställts för hela det område som avses i 8 § i jaktlagen och som kan frångås om de praktiska jaktarrangemangen så kräver. En sådan situation kan uppkomma till exempel då jaktlagen som jagar på statens mark också har tillträde till anslutande privata områden. I detta fall fördelar sig jägarantalet på ett större område än de statsägda områdena. I synnerhet inom samernas hembygdsområde kan det kalkylmässiga minimiantalet hektar inte som sådant tillämpas när områdestillstånd för älgjakt beviljas, utan vid dimensioneringen av jakten ska man dessutom beakta renskötseln i området som samernas traditionella näring samt det glesa vägnätet i områdena. Därför tillämpas vid beslut om områdestillstånd i samernas hembygdsområde i praktiken arealkrav som är betydligt större per skytt och jaktsällskap än det minimiantal hektar som anges i kvotbeslutet. Regleringen av uttaget på älgstammen sker genom jaktlicenser som beviljas av Finlands viltcentral.

Källor:

Hörnell-Willebrand M. 2005: Temporal and spatial dynamics of Willow grouse (*Lagopus lagopus*). – Acta Universitatis Agriculturae Sueciae 2005: 53 (Doctoral thesis).

Kangas, L. 2006. Metsäkanalintujen metsästys Pohjois-Suomessa. Metsästyskuolleisuus, metsästyksen valikoivuus ja kestävyys. – Kala- ja riistaraportteja nro 378, Riistan- ja kalantutkimus.

Korhonen, P. 2004. Pienriistan metsästys Pohjois-Suomessa vuonna 2003. – Kala ja riistaraportteja nro 326, Riistan- ja kalantutkimus.

Naturresursinstitutets statistikdatabas: Viltbytet (nätpublikation). [refererad: 08.2.2022]. Tillgänglig:

http://statdb.luke.fi/PXWeb/pxweb/fi/LUKE/LUKE__06%20Kala%20ja%20riista__02%20Rakenne%20ja%20tuotanto__16%20Metsastys/5_Mets_saalis.px/table/tableViewLayout2/

Niemi, M., Nylander, E. & Korhonen P. 2009. Pienriistan metsästys Pohjois-Suomessa vuonna 2008. Riista- ja kalatalous – Selvityksiä 20/2009. 32 s.

Nykänen, A., Nylander, E. & Korhonen, P. 2014. Pienriistan metsästys Pohjois-Suomessa vuonna 2013. Riista- ja kalatalous – Tutkimuksia ja selvityksiä 13/2014. 43 s.

Paasivaara, A. 2021. Ylä-Lapin riekot 2021.
<https://www.riistakolmiot.fi/raportit/yla-lapin-riekot-2021/>

Willebrand, T. & Hörnell, M. 2001. Understanding the effects of harvesting willow ptarmigan *Lagopus lagopus* in Sweden. – Wildlife Biology 7: 205-212.

Willebrand, T., Hörnell-Willebrand M & Asmyhr, L. 2011. Bag size is more sensitive to variation in hunter effort than to variation in willow grouse density. – Oikos 120: 1667–1673

Lagrum Lagen om Forststyrelsen (234/2016) 18 § ja 39 §
Jaktlagen (615/1993) 6 §, 8 § och 20 §
Sametingslagen (974/1995) 9 §

Ändringssökande

Den som är missnöjd med detta beslut kan söka ändring genom besvär hos Norra Finlands förvaltningsdomstol såsom därom föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Besvärсанvisning bifogas.

Verkställighet av beslutet

Detta beslut kan verkställas även om det överklagas. Myndighet hos vilken ändring söks kan dock förbjuda verkställigheten av beslutet.

Delgivning av beslut

Delgivning av detta beslut sker genom offentlig delgivning. Beslutet hålls framlagt fram till och med 1.6.2022 på Forststyrelsens enhet i Uleåborg, Veteraaninkatu 5, 90101 Uleåborg. Framläggningen av handlingen kungörs på Forststyrelsens webbplats samt i följande tidningar: Lapin Kansa, Kaleva, Kainuun Sanomat, Maaseudun Tulevaisuus och Hufvudstadsbladet

Jakt- och fiskedirektör

Jukka Bisi

Föredragande

Antti Putaala